

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep.
0030 Oslo

e-post: postmottak@fin.dep.no

Deres ref.:
13/1689 BBE/KR

Vår ref.:
FS/13/30/HS

Dato:
24. juni 2013

Høringsvar: Forslag om begrensning av fradrag for rentekostnader i interessefelleskap

Vi viser til Finansdepartementets høringsbrev av 11. april 2013 med forslag om begrensning av fradrag for rentekostnader i interessefelleskap.

Forslaget innebærer begrensning av fradrag for renter som betales til nærstående. Det foreslås avskjæring av fradrag for *interne* rentekostnader som overstiger 25 % av en nærmere bestemt resultatstørrelse.

Resultatstørrelsen fradraget skal beregnes av, foreslås fastsatt til skattyters alminnelige inntekt med tillagt tilbakeførte netto rentekostnader og skattemessige avskrivninger. Avskåret rentefradrag skal kunne fremføres i påfølgende inntektsår, men begrenset til fem år.

Det er foreslått at det ikke skal være noen begrensning i rentefradraget dersom samlede netto rentekostnader er lavere enn 1 million kroner. I denne terskelverdien skal både interne og eksterne renter medregnes.

Det foreslås at reglene skal gjelde generelt for aksjeselskaper og øvrige selskaper mv. som lignedes som eget skattesubjekt. Deltakerlignede selskaper, NOKUS-selskaper og selskaper/innretninger med begrenset skatteplikt til Norge omfattes også. Dette innebærer at reglene ikke bare gjelder internasjonale konsern, men også helnorske konsern.

En part anses som nærstående når direkte eller indirekte eier- eller kontrollandel er på minst 50 %.

Nærstående långiver som er skattepliktig til Norge, blir fullt ut skattlagt for renteinntektene selv om låntaker får begrenset sitt fradrag for rentekostnader.

Det er foreslått at endringene vedtas med virkning fra og med inntektsåret 2014.

Saken er behandlet i NARFs fagutvalg.

NARFs kommentarer

Overordnet om finansiering av næringslivet

NARF vil innledningsvis nevne at konsernintern finansiering er utbredt og viktig for finansiering av næringslivet. Vi vil derfor uttrykke stor bekymring knyttet til hvilke langsiktige konsekvenser det foreslåtte regelverket kan få med hensyn til fremtidig næringsutvikling. Dette er et overordnet hensyn vi mener departementet i for liten grad har vurdert i høringsnotatet. Vi anbefaler derfor at departementet foretar en fornyet vurdering av forslaget etter først å ha gjennomført en grundig konsekvensanalyse, og vi mener det vil være uforvarselig å gjennomføre endringene slik som foreslått dersom dette ikke gjøres.

Hvem reglene skal gjelde for

Departementet har først og fremst begrunnet forslaget med å hindre uthuling av det norske selskappsskattegrunnlaget og tap av skatteproveny i tilfeller hvor internasjonale konsern ved hjelp av avansert skatteplanlegging utnytter skatteforskjeller i ulike land.

NARF kan se behovet for innføring av begrensingsregler for å forhindre tap av skatteproveny når det gjelder ovennevnte typetilfeller. Det fremgår imidlertid av forslaget at reglene skal gjelde generelt, og da også for helnorske konsern. I disse tilfellene vil det anførte hovedformålet bak forslaget ikke gjøre seg gjeldende i samme grad. Etter vår oppfatning vil de foreslåtte begrensningene kunne medføre flere uheldige konsekvenser for næringslivet dersom de også skal gjelde for helnorske konsernselskaper. NARF mener derfor at reglene ikke bør omfatte disse tilfellene.

Et bedre alternativ for å ramme de typetilfellene departementet oppgir som hovedformålet med forslaget, er å formulere begrensingsreglene slik at de kun rammer de rene omgåelsestilfellene. Departementet tar i høringsnotatet opp spørsmålet om reglene også skal gjelde for lånetransaksjoner mellom norske selskaper, og viser i denne sammenheng til at utgangspunktet etter EØS-avtalen er at det ikke er anledning til å behandle transaksjoner over landegrensene mer tyngende enn innenlandske. Departementet anfører derfor at dette tilsier at både innenlandske lånetransaksjoner og transaksjoner på tvers av landegrensene skal omfattes av forslaget.

NARF bemerker at selv om EØS-avtalen ikke tillater at Norge innfører skatteregler som begrenser EU-/EØS-selskapers fradragsrett uten at begrensningene også må gjelde norske selskaper, er EØS-avtalen ikke til hinder for at man utformer begrensingsregler som gjelder bare nærmere bestemte typetilfeller, så lenge de samme begrensningene gjelder både norske og EU-/EØS-selskaper. Det vises for eksempel til reglene i Sverige som er utformet med viktige unntak fra hovedregelen. I praksis innebærer det at begrensingsreglene omfatter de tilfeller hvor det overveiende motivet for låneopptaket og påfølgende rentekostnader er motivert av skattehensyn. Begrensingsreglene er følgelig ment å ramme de rene omgåelsestilfellene. De norske reglene kan også utformes på tilsvarende måte, for eksempel ved at bare rentebetalinger til lavskatteland rammes av begrensningene.

Terskelbeløpet og fremføringsadgangen

Det er foreslått at det skal gjelde et terskelbeløp for rentefradragsbegrensningen på 1 million kroner. Det vil si at dersom totale rentekostnader er 1 million eller lavere, skal rentefradraget ikke begrenses.

NARF er av den oppfatning at dette terskelbeløpet må være høyere. I høringsnotatet er det vist til gjeldende regler på dette området i en rekke andre land. Det foreslåtte beløpet ligger langt under nivået i de øvrige statene som opererer med terskelbeløp. I Finland er terskelbeløpet en halv million euro, og i Danmark er det 21,3 millioner kroner.

Det er heller ikke tatt høyde for fremtidig utvikling i rentenivået. I dag ligger rentenivået lavt, men fremtidige svingninger må påregnes, også kraftige økninger i rentenivået. Dette vil kunne medføre at terskelbeløpet raskt blir spist opp slik at rentebegrensningsregelen kommer til anvendelse i langt flere tilfeller.

Det fremgår videre av høringsnotatet at forslaget bare gjelder interne renter, og at det bare er fradrag for netto interne rentekostnader som eventuelt begrenses. Det fremgår imidlertid at også eksterne renter medregnes i grunnlaget for terskelbeløpet på 1 million kroner. Dette kan dermed medføre at skattyter det enkelte inntektsår ikke får fradrag for noen av sine interne renter.

Departementet viser til at det er anledning til å fremføre avskåret rentefradrag i fem påfølgende år. I mange tilfeller hvor det ytes internlån, er situasjonen slik at låntaker er selskap som over lengre tid ikke har positivt skattemessig resultat. Ofte har disse skattemessig underskudd over flere inntektsår. En kort tidsfrist for fremføringsadgang vil i slike tilfeller medføre at skattyter aldri vil få fradrag for internrenter.

NARF er derfor av den oppfatning at fem års fremføringsadgang er altfor kort tid. I utgangspunktet bør fremføringsadgangen gjelde ubegrenset, tilsvarende fremføringsadgangen for underskudd. Det vises til at den foreslåtte fem års fristen er vesentlig kortere enn øvrige land som har fremføringsadgang, flere av disse har ikke noen tidsbegrensning på fremføringsadgangen.

De foreslåtte begrensningene går lenger enn tilsvarende regler i øvrige land det er vist til i høringsnotatet. Vi er av den oppfatning at begrensningene er for omfattende, og at de i større grad bør tilpasses nivået i de andre landene omtalt i høringsnotatet og som det er nærliggende å sammenligne Norge med.

Praktiske og økonomiske konsekvenser av de foreslåtte begrensningene

NARF er av den oppfatning at de foreslåtte begrensningene vil medføre en rekke negative konsekvenser for norsk næringsliv.

Selskaper i konsern som har betydelig interngjeld må vurdere konsekvenser av de foreslåtte lovendringene og vurdere å iverksette tiltak for å begrense de uheldige virkningene en eventuell fradragsbegrensning vil få.

Dette gjelder ikke bare i påvente av (eventuell) ikrafttredelse av de foreslåtte reglene. Endringene vil gjøre det påkrevet for skattytere til enhver tid å ha økt fokus på selskapets kapitalsammensetning.

Enhver skattyter vil naturlig nok ha fokus på å oppnå maksimale skattemessige fradrag på bakgrunn av de til enhver tid gjeldende fradragsregler. Skattyter vil søke å unngå å bli rammet av

begrensningsreglene og sørge for at de faktiske rentekostnadene i størst mulig grad kommer til fradrag på annen måte dersom begrensningsreglene slår inn. Alternativer til interne lån vil kunne være konvertering av lån til egenkapital, intern gjeld kan erstattes med ekstern gjeld og fusjon kan være aktuelt. Skattekonsern kan benytte konsernbidrag, men dette krever nøye planlegging. Vurdering og iverksetting av denne typen tiltak er også i mange tilfeller tidkrevende prosesser.

Det må påregnes at dette vil medføre økte kostnader for skattyterne, og dessuten bruk av mye verdifull tid og ressurser som kunne vært nyttiggjort på bedre måter.

Siden de foreslåtte begrensningene for mange selskaper vil innebære at de får begrenset fradrag eller ikke fradrag i det hele tatt for interne renter, vil dette i mange tilfeller gjøre det mindre gunstig å ta opp lån i andre konsernselskap. Dette kan få uheldige konsekvenser ved at det i mange tilfeller kan bli svært vanskelig for selskaper å skaffe den nødvendige finansiering.

Det fremgår av forslaget at nærstående långiver som er skattepliktig til Norge fullt ut blir skattlagt for renteinntektene selv om låntaker får begrenset sitt fradrag for rentekostnader.

NARF mener at dette er i strid med det grunnleggende symmetriprinsippet i skatteretten, spesielt når det ikke er snakk om rene omgåelsestilfeller. Dette slår særlig uheldig ut i de tilfeller de foreslåtte reglene medfører vesentlige begrensninger i fradragsretten, og i de tilfellene det ikke oppnås fradrag i det hele tatt.

Departementet viser til at det fortsatt vil være aktuelt med gjennomskjæring etter skatteloven § 13-1. Det vil derfor være fare for gjennomskjæring i tilfeller der renten settes lavere enn markedsrente. Det kan være gode forretningsmessige grunner til å gjøre dette.

NARF er av den oppfatning at de foreslåtte begrensningene i stor grad vil medføre omfattende merarbeid for en rekke skattytere som i utgangspunktet faller utenfor den kjernegruppen av tilfeller departementet har uttalt de ønsker å ramme med de foreslåtte reglene. Dette er i strid med myndighetenes uttalte mål om forenkling av regelverket. Det er ikke usannsynlig at innføring av reglene vil påkrevne nye ligningsskjemaer som må fylles ut. Som omtalt ovenfor vil endringene kreve at de berørte skattyterne kontinuerlig har økt fokus på kapitalsammensetning og eventuelle tiltak for å begrense de uheldige virkningene en mulig fradragsbegrensning vil få.

Departementet har i høringsnotatet anført at det er vanskelig å utforme regler som er både enkle og treffsikre. Det kan ikke være tvil om at departementet har lagt hovedvekten på at reglene skal være enkle, i den forstand at de blir *lett kontrollerbare* for skattemyndighetene, siden det legges opp til at de foreslåtte begrensningene skal gjelde for alle. Det uttales at det ikke kan utelukkes at reglene i enkelte tilfeller vil gå noe lengre enn en armlengdevurdering skulle tilsi.

NARF er av den oppfatning at hensynet til at reglene skal være lett kontrollerbare for skattemyndighetene ikke kan være tungtveiende i dette tilfellet. Hovedformålet med forslaget som departementet selv har angitt må være retningsgivende ved utforming av reglene, nemlig å ramme de rene omgåelsestilfellene. Det er svært uheldig at det velges enkle løsninger på bakgrunn av kontrollhensyn, særlig i tilfeller som dette når det må påregnes at de foreslåtte endringene vil medføre en rekke uheldige konsekvenser for en mengde skattytere som reglene i utgangspunktet ikke er ment å ramme.

Det er foreslått at endringene får virkning fra og med inntektsåret 2014.

På bakgrunn av de konsekvensene de foreslåtte endringene vil få for norsk næringsliv, er NARF av den oppfatning at begrensningsreglene ikke bør vedtas slik de er foreslått, men at det bør nedlegges mer arbeid i å utarbeide mer treffsikre regler som først og fremst rammer de man har ment bør rammes.

Dersom endringene vedtas slik de er foreslått med virkning fra 2014, mener vi at dette er altfor kort tid for at berørte skattytere tidsnok får vurdert sin situasjon og foretatt nødvendige grep for å unngå de uheldige konsekvensene forslaget medfører.

Vennlig hilsen

Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening

Sandra Riise

Sandra Riise
Adm.dir.

for Peer Veiby
Leder fagutvalget